

Ἐπέτυχεν τὸ τὰς δύο φύγοις, διὰ τῆς μεσής τελας τῆς δεσμότου. ἐσυγκατάνευσε γάρ οὐ βασιλεὺς, καὶ τὸν ἐπληρωθροῦσεν, στὶς ὅτε νὰ ἀναγκασθῇ μὴ ὑπογράψῃ, καὶ σίς τὴν πατρόδας νὰ ἐπιτρέψῃ φτιμελεῖσφ καὶ φροντίδι βασιλικῆς. οὕτως ὑπέσχεται, καὶ βτῶς ἔκακεν οὐ βασιλεὺς εἰς τὸν ἄγιον.

Ομως τόσην απορίαν γεννᾷ τὸ πρᾶγμα τότο, ὅπερ εἰσὶ οἱ λόγοι ὅπερ εἶναι ἀληθέσατον καὶ πάντη ἀναμφίβολοι, διὸ δύναται ὅμως νὰ τὸ χωρίσῃ οὐκέτι, χωρίς μεγάλην δισκολίαν καὶ ἐναντιότητα.

Ο βασιλεὺς διὸ τὰς παταίει τὰ σκόπια, καὶ τὰς φευδεῖς καὶ κενάς την ἐλπίδας, ἐκίνησε μὲν οἱ λόγοι τὴν αὐτολικήν σύνοδον καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Γαλιάνην, διὰ ποῖον τέλος; διὰ τὴν ἐνωσιν, ὅπερ εμελλεῖ νὰ τῷ γένῃ τὸ μέσον ὄργυανον, διὰ νὰ εὑρῃ τὴν αναγκαῖαν βοήθειαν ἀπὸ τῆς Πάπα τὸ ἐλεος. δ' αὐτὸ τότο τὸ μηριοπόθυτον καὶ τὸ διειρροφάντασον τέλος ἔγινεν, οὐχι μόνον, οὐσα ἕως τῶν αὐτορίζεντων, ἀλλὰ καὶ οὐσα ἄλλα, διὸ τὸ ὑπέρμετρον τῷ λέγοντι παραιράμεν; ἀλλὰ τί λέγω τὰ παρελθόντα; τὰ παρόντα καὶ πρόσφατα εἴναι χρείας νὰ ἀναφέρω, διὰ νὰ δείξω μάλλον εὐλογούν καὶ δικαίαν τὴν απορίαν με. ἔγινεν δὲ οὗτος, καὶ συνῆλθον ἐκπροσάγυματος εἰς τὰ βασιλεῖα, διὰ νὰ τὸν ὑπογράψῃ πρῶτον οἱ αὐτολικοί, παρόντων καὶ τινών λατινεπισκόπων ἀπεσαλμένων ἐπίτιδας. ποῖοι καὶ πότοι λοιπὸν συνῆλθον; οἱ λοιποί, πλὴν τῆς Γραφέσης, καὶ καὶς ἐξηγήσην νὰ ἐλθῃ παντελῶς ποῖοι καὶ πόσοι τὸν ὑπέργραψαν; οἱ λοιποί ἀπὸ τῆς πρώτας, ἥως τῆς ἐσχάτης, δὲν ἔμεινεν ἀδεῖ εἰς, πλὴν τῆς εὐστεβεζάτης Δικαιορέα τῆς δεσπότης ἐπειδὴ πρὸ δύω ιμβρῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Βενετίαν ἔχων εἰς τὴν σύνοδίαν την καὶ τὰς δύω σοφωτάτας διδασκάλας τὸν Γεμισὸν καὶ τὸν Σχολικούν,

τὸν μεταταῦτα Γενυάριον. ὁ Ηρακλεῖος τοποθήτης τῆς Αἰγαίου θαλασσῆς, ἐπεὶ εἰς τὰς προλαβέσσας διαλέξεις ἀρκετὲς ἔδειξε τὸν Σῆλον τῷ, καὶ σύμφωνος καὶ βοϊδὸς αὐτοφάνη τῷ ἄγρᾳ, καὶ εἰς τὰς γυναιδοστάσιας ἀντάμα μὲν αὐτὸν δὲν ἔτερε τὸ ἐκ τῆς οὖσας εἰς τὸν οὖρον τέλος στάντων ὑπέγραψεν. ὁ Αἰγαίας, οἱ ὅποιοι, ὅταν ἀπὸ τὴν Φερραρίαν ἤτοι μάζοντο διὰ μαχινήσιν πρὸς τὴν Πλωρεντίαν, ἔτυχεν ἀκάστη τὸν Πατραιάρχην, ὃπερ εἶπεν, ὅτι ὁ λίγα πρόγκατα οὐ πάρα αὐτάκιτες, καὶ μάλιστα τὰς ιέρας τῶν ἀλλαγῆς, ἐπειδὴ λέγεται, εκεῖ μέλλει να γένη καὶ ἡ ἔνωσις, τότε λέγω, αὗτος ὁ Αἰγαίας ἔδειξε τόσον Σῆλον, ώστε ὅπερ μὲν φωναῖς μεγάλαις ἔλεγε, τί εἶναι τῦτο, ὅπερ ἵκεσθαιεν. Ιμεῖς ἑκαταλάβαμεν καὶ ἐπλιθοφορήθημεν, ὅτι οἱ λατῖνοι δὲν κατηπείθουται παντελῶς, ναὶ ἀπλάξαντες τὸ παρὰ μικρὸν ἀπὸ τὰς καίνοτοικατῶν, καὶ πῶς ἔχει να γένη λοιπὸν ἡ ἔνωσις; Βεβαιότατα δὲν εἶναι ἄλλο, πάρεξ οἱ ἐδικοὶ μης ἀπεφράσισαν νὰ δεχθῶνται τῶν λατίνων. διὰ τῦτο λοιπὸν μᾶς ἔφερον ὕδωρ, διὰ μὲν προδώσωμεν τὴν εὔστέβειάν μας, διὸ ταῦτα τὰ πώματα; ἐγὼ ἀπογπάσω καὶ ἀποδώσω ταῦτα, ίνα μὴ ἀπολέσω τὴν φυχήν μας, διὸ οὐκέτι γενισθαί εἴωσιν. καὶ ἔτος λέγω ὁ καλὸς Αἴρχιερεὺς, ὃπερ τότε ἔδειξε τόσον Σῆλον, καὶ ἔκινησε μεγάλην ταραχὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλας, καὶ εἰς τὰς γυναιδοστάσικας καλῶς ποιῶν δὲν ἔτερε τὸ ἐκ τῆς οὖσας, καὶ αὗτος εἰς ὅλον τὸ ὑπερον ὑπέγραψεν. ὁ Μαΐαρβασίας, ὃπερ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς προλαβέσσας συνελεύσεις, ἐπειδὴ ἐκατέλαβε τὸν σκοπὸν τῷ βασιλέως, πῶς ἔκλινεν εἰς τὸν λατινισμὸν, ἔδειξε τόσον Σῆλον, ώστε διὰ ἑτολμησεως νὰ εἰπῇ εἰς τὸν Κίδιον βασιλέα, Δέσποτά με ἄγε, πρόστχε, ίνα μη ποιήσῃς καὶ σὺ νῦν, ἀσπασίαν ἔπεινεν ὁ βασιλεὺς.

ὁ κῦρος Μιχαὴλ ἐπαλαιολόγος ὁ λατινόφρων,
 ἔτος λέγω, ὅπῃ τόσον ἐτόλμησε πρότερον, καὶ εἰς
 τὰς γυναικοδοσίας, τὸ ἐκ τῆς ψιᾶς δὲν ἔτερες, καὶ αὐ-
 τὸς εἰς τὸν ὄρον ὑπέγραψεν. ὁ Τραπεζούτος, ὅπῃ
 καὶ αὐτὸς ἔδειξε πρότερον Ζῆλον, καὶ εἰς τὰς γυναικο-
 δοσίας δὲν ἔδειχθη τὸ ἐκ τῆς ψιᾶς, καὶ αὐτὸς ὅμως ὑ-
 πέγραψεν ψιάρου, καὶ ἀγκαλιέ δὲν εἶναι φανερός, ὁ
 τρόπος, διὰ τοῦ ὄποιον ὑπέγραψαν. Ήτοι, οἱ μή συ-
 γανέστατες πρότερον, ὅμως τῦτο εἶναι φανερόν, πῶς
 δὲν ἔδυνται μέχρι τέλως, καὶ θέλοутες καὶ μή θέ-
 λούτες ἔγιναν προδοταὶ καὶ δυσυχεῖς, οἱ πρότερον
 εσφοβοὶ καὶ ζηλωταί. Λοιπὸν ὅταν καὶ αὐτοὶ, ὅπῃ καὶ
 Ζῆλος ἔδειξαν πρότερον, καὶ εἰς τὰς γυναικοδοσίας τὸν
 λατινικὸν δόξαν δὲν ἔδειχθησαν, πῶς λοιπὸν εἰς τὸν
 Εὐφέση, ὅπῃ ἦτορ ὁ πάντων ἔξαρχος κάνει τὸν χά-
 ριν ταύτην ὁ Βασιλεὺς, τὸ ὄποιον φανερὰ ἦτορ. ἐ-
 ναυτίον εἰς τὸν σκοπός ταῦθις τὰ τέλιτα; μνη-
 μεῖναι ἀκόμη περιστότερον οὐτοῦ. αὐτὸς ὁ Ιδιος
 Βασιλεὺς ἔξεβαλεν ἀπὸ τὰς γυναικοδοσίας, ως εἴπο-
 μεν, τὴς Εκκλησιαστικὲς ἀρχούτας, εἴτε ὡν ἦτορ εἰς
 καὶ ὁ ἡμέτερος Ιερίκος ὁ Συρόπηλος. Οὗτοι ἀποβλι-
 θέντες καὶ σιωπῶντες εἰς τὸν ἔξιην, τὸν εὐόμισμον καὶ δικά-
 χάριν μεγύλινον, καὶ μεγαλωτάτην εδοκίμαξαν. Ξε-
 ρῶν, ὅτι τάχα χωρὶς κόπως, εφύλαξαν τὴν συνεί-
 θητήν της καταράν απὸ τὸ φαρμάκι τῆς παπισμοῦ.
 ἀλλὰ δὲν ἔστιν μέχρι τέλως σερεάδη οὐδεὶς καὶ τή-
 των τῶν δυσυχῶν. ἐπρέπει τοιούτους οἱ Βασι-
 λεῖνοι, εἰς τὸ παραδόξον τῆς προσαγονῆς; καὶ τί δὲν εἴ-
 παν; καὶ τί δέν επρέβαλαν, πί δὲν ἀπαράκλεσαν
 διὰ νὰ γλυτώσωσιν; ἀλλὰ ὅχι ἀπεκρίνετο ὁ Βασι-
 λίκος ὑπηράτης, αὐτούχη εἶναι νὰ ὑπογράψετε αὐ-
 οιον· ἔζητησαν τέλος πάντων, για τὸν Χίστον
 νη χάρις εἰς αὐτὸς, νὰ φροέσωστε μόνον εἰς τὴν λει-
 τεργίαν τῆς ἐνώσωσης, καὶ νὰ μήτε ὑπογράψωστε. ΣΟ-
 Χ. 4.

Χαζόμενοι διὰ πολλὰ μεγαλύτερον κακὸν τὴν ὑπογραφήν. ἀλλ' ὅχι ἀπεκρίθη ὁ Βασιλεὺς, ἐγὼ γνωτῶ, λέγει, ωὐ τὰ δύω, καὶ νὰ ὑπογράψῃς, καὶ νὰ συμφορέσῃς ἀπαραιτήτως. τί λοιπόν; ἔκλιναν ὄλοι, καὶ διὰ νὰ εἰπῶ τὰ ἴδια λόγια τῷ καλῷ μας Ἰωάννῃ, ώς εἶναι εἴδους, λέγει, τὴν βλαν καὶ τὸ ἀπαραιτήτου; καὶ ὅτι ἐναπελείφθη μάγος, καὶ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐντάσσεως, τῇ μὲν Εὐκλησίᾳ ὑδεμίᾳ βούλεια προσγειώσεται, ἐμοὶ δέ βλάβη ἀνθρωπίνως ἐπακολεύεται, εἶπον καὶ ἐγὼ, ἐπειδὴ δρίζει ὁ ἀνθέντις ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς, ὅτα δρίζει, νομίζεσθε δέ καὶ πάγτες, ὅτι τῦτό ἐστι συμφέρον τῆς Πόλεως, καὶ σύζαστις τῶν χριστιανῶν, ἵνα μὴ δόξω, ὅτι ὑδεῖν ἀγαπῶ, εδει ἐφίεμαι τῆς συζάσσεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς πατρόδος, ἀλλ' ἐναντιέμαι τὸ πολὺ καλὸν καὶ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς, καὶ τὴν ὥφελειαν τῶν χριστιανῶν, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἀριθμοῖσιν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἐξ ἡνάγκης ἐπομαι τοῖς πολλοῖς, ἵνα ἐκπληρώσω τὸν δρισμὸν καὶ τὸ θέλημα τὸ βασιλικὸν, δικμαρτυρόμενος καὶ νῦν, ὅτι βτε τῇ γυνάμη, καὶ τῇ προαιρέσει μα δοξάζω τὸ γεγονός, ώς ὑγιαῖ δόξαν τῆς Εὐκλησίας ἡμῶν· οἵδε γάρ ὁ Θεὸς τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς μα, ὅτι καὶ σέργω τῦτο, ὑδε ἐκεστίως ὑπογράψω· καὶ ἀπέιλειν εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν ἔκείγου· ποιῶ δὲν τῦτο κατὰ τὸ παρὸν, καὶ πάλιν ἔξειμοι ποιῆσαι, ὁ βελούδοι εἰς ἐμαυτόν. καὶ εὖτας ὑπεγράψαμεν, λέγει, καὶ ἡμεῖς οἱ δεῖλαιοι, ἐθελοακοστίως, οἵμοι, ώς οἵδας χριστέ βασιλεῦ,, . τόσην ἡνάγκην ἐπέφερεν ὁ Βασιλεὺς εἰς ἔκείνας τὰς ἴδιους, ἀπέ, ώς εἴρηται, ὁ ἴδιος τῆς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὸ νὰ γυναμοδοτεῖν. ἀλλ' εἶναι ἀκόμα καὶ ἄλλο περισσότερον. ἐπρόσαξε νὰ ὑπογράψῃς ἀκόμα καὶ οἱ ἡγεμονοὶ τῶν μοναχηρίων, διὰ τὰς ὅποις ἔρωτιςτες ὁ Πατριάρχης, ἀν πρέπει καὶ ἀυτοὶ νὰ δίδων γυνώμας εἰς τὰς τυντλεύσεις, ἀπεκρίθη τὸ ὅχι, ἐπειδὴ, λέγει,

εῖναι ἀχειροτόνιτοι, καὶ εἴ τε ἡγύπτειοι δὲν πρέπει να
ἀνομάζωνται, ως καὶ ἀυτὸς λέγω, ὅπερ ἐώς τότε ἡ-
σαν ἀποβεβλημένοι ἀπὸ τὰς γυναικοδοσίας, ως δῆ-
θεν ἀχειροτόνιτοι, τότε ἐπρόσαξε καὶ ἀυτὸς νὰ ὑ-
πογραφθῇ, καὶ ὑπέγραψαν.

Δοιπόν, λέγων, ὅταν ὁ βασιλεὺς τόσην πολ-
λὴν καὶ μεγαλήν βίαν ἐπέφερεν ἀκλῶς εἰς ὅλους·
καὶ πάντας ἐπέστρεψε καὶ ἐνίργει διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ την
καρδίαν την. Πάπα, καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ μὲταν-
τοίς τρόπης, πῶς ἐδυνήθη νὰ καταπείσῃ ὅλας τὰς
ἀνατολικὰς νὰ κλίνων τὸν αὐχένα εἰς τὴν ἐδίκην του
λατρείαν, καὶ πῶς ὅλοι ἐξίση μετ' αὐτῷ δέχονται
καὶ σεργυνσιν ὅλοψύχως τῆς δυτικῆς Εκκλησίας τὴν
δόξαν, καὶ τὴν μετὰ τῶν λατίνων ἔνωσιν, ὅταν, λέ-
γω, εἰς τότο ἀποβλέπων ὁ βασιλεὺς, ἡνάγκασεν,
ως καὶ τὰς ἀχειροτονίτικες νὰ ὑπογράψουν, πῶς τὸν
ἱερὸν τεῖτον Μάρκον ἔσερεν νὰ τὸν ἀφίσῃ ἔξω ἀπὸ
τὴν κοινὴν ἀγάγκην, ὅπερ δὲν ἦτον ἔνας ἀφανής, ὥ-
τε ἄσημος ἐνθρωπος, ἀλλὰ καθὼς ἔως τώρα τούτης
καταλάβετε καὶ ἔνας, ἦτον μάλιστα ὁ πλέον ἐπί-
σημος, καὶ γυναικότατος εἰς τὸν Πάπαν, ως ὑδεῖς
ἄλλος, καὶ διὰ νὰ εἰπῶ τὸν ἀσιωδέστατον χαρακτῆρα
τῆς προσώπωται, τόσην ὑπόληψιν εἶχεν εἰς τότον
ὁ Πάπας, ως εἰς ὅπερ, τέτοιον μόνον ἐσοχάζετο, πῶς
εἶχε τόσην ἴσχυ, οσην δὲν εἶχου οἱ ἄλλοι ὅλοι ἀ-
νατολικοί. μάλιστα καὶ εἰπα ὅλγον. οσην δὲν εἶχεν
ὅλη δικὴν αὐτολικὴν καὶ δυτικὴν σύνοδος μὲταντὸν
ἀντέμα τὸν μέγαν Πάπαν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ διὰ
νὰ μὴ νομίσῃ τινάς, πῶς τότο εἴγαι μία ἐδίκη μου
ὑπερβολή, αὐτὸν τὸν ἴδιον Πάπιν θέλω σᾶς φέ-
ρει εἰς τὸ μέσον νὰ κάμη τὴν ἀπόφασιν. νὰ μετά
τὸ ὑπογράψαι, λέγει, πάντας τὰς ἀνατολικὰς εἰς
τὰ βασιλεῖα, ἐπῆγαν τὸν ὄρον καὶ εἰς τὸν Πάπαν,

Σιανά τὸν ὑπογράψυ ἡ ἀυτὸς καὶ οὐδεὶς σύνοδος.
 ἔστιλε δέ ὁ Βασιλεὺς καὶ πολλὰς οὐρανούσις, καὶ τὰς
 Εὐκλησιαῖς ἀρχούτας, διὰ τιμῆν, λέγει τῷ Πά-
 πα, μεντὸν ὅν ἄτον παρὸν καὶ ἀυτὸς ὁ Συρόπουλος.
 λαβὼν δὲ τὸν Οὐρανόν, λέγει, δέ Πάπας εἰς τὰς
 χεῖράς τε, καὶ τὰς ἐντῷ Οὐρανῷ οὐρανούσις θεω-
 ρίσας ὑπέγραψε καὶ ἀυτός. εἶτα ἥρωτισεν, εἰς ὑπέ-
 γραψεν ὁ Εὐφρέσιος. καὶ ἀκόσας, ὡς ἡ χεὶς ὑπέγραψεν,
 ἔφη,, λοιπὸν, ΕΠΟΙΗΣΑΜΕΝ ΟΥΔΕΝ,,
 Αὐτέis τοι ἀπεφάσισ; λοιπὸν, λέγει, εἰποίσα-
 μεν οὐδέν. Θέλει οἱ Πάπας οὐδὲχι τὸ αἰνιμάρτιτον εἰς
 τὰς ἀποφάσεις τοι. καὶ τὸ θυμίαμα τοῦτο οἱ λατρευτάς
 τοῦ ὄρθροτερον εἰπεῖν οἱ ἐδικόι τοι παράσιτοι, τῷ τὸ διδυ-
 σιπλησιοπάροχα, καὶ ἀξιωματικώτατα, ἀρπάζοντές
 τοι ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἀπὸ τὰς οἰκημευκὰς συνόδες.
 μὰ ἀν εἰς ἄλλα πολλὰ, τῷ ἀποφράττει τὸ σόμα δέ
 Δαβὶδ λέγων, πᾶς ἄνθρωπος ψεύτις, ὅμως εἰς τῦτο
 βεβαιωτατα, ὡς ἄλλος Καίσαρας δὲν ἔσφαλεν. εἶπε
 μίαν ἀλήθειαν, οὐδοία εἶναι αἴτια νὰ γράφεται,
 ὅχι μὲν μελέκινην, ἀλλὰ μὲν Χρυσᾶ γράμματα. ε-
 πειδὴ, Πάπας ὃν, καὶ ἀπὸ τῆς Καθέδρας τῷ Πέτρῳ
 χριστίζων, κατ’ ἐκείνην τὸν ὄραν μάλιστα, διοῦ
 ενομίζετο καὶ ἐπιζεύστο τῆς οἰκεμενικῆς ἐκείνης συνό-
 δε οὐ κεφαλή, ἐκαρε μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν εἰς
 ἐπίκοον ὅλης ἐκείνης τῆς συνόδου, καὶ ὅλα τὰ παρει-
 ρεδέντος λατινικῆς πλήθης, ἐκαρε λέγω μίαν τοιαύ-
 την ἀπόφασιν, μὰ τὴν ὅποιαν επαράσιστε, καὶ λαμ-
 πρῶς ὀμολόγησε τὸν Μάρκον τῆς Εὐφρέσιας ὑπέρτε-
 ρον, αξιωματικώτερον, καὶ ἀξιοπιστότερον, ὅχι μό-
 νον ἀπὸ ὅλως τὰς ἀνατολικὰς, καθὼς εἶπε προτύ-
 τερω, αλλὰ καὶ ἀπὸ ἀυτὸυ ἀκόμα τὸν μέγυαν Πάπαν
 τῆς Ρώμης, τῷ ὅποια οὐτόφασις θέλεται νὰ εἶναι
 χρησμὸς τῆς ὄρανης. λοιπὸν,, εἰποίσαμεν οὐδέν.
 Μαρτυρία κατὰ ἀλήθειαν, ὅπερ δὲν χρειαζόμενος
 ἄλλο παριστάτερον, διὰ νὰ δείξωμεν τὴν υψηλήν

ῷ ἄκρων ὑπόλιθῳ, ὃπερ εἶχον εἰς αὐτὸν, οἱ ἕδιδυ
τε ἔχθροι, καὶ ἔχθροι μάλιστα οἱ ἄκρως θανάτιοι.
καὶ θεμίζω, τὰ λόγια ταῦτα τῆς παπικῆς σόματος,
νὰ μὴν ἔχειν καρμίαν δυσκολίαν, ωἷς νὰ μὴ μᾶς ὁ-
μολογήσῃ καθ' ἓνας, τὴν απλαζάτην καὶ ἀκατανόη-
κασον ταύτην ἐξάγυιην, διπέρας ἔγω τὰς ἔκαμα.

*Δοιπόν, ἔγω πάλιν ἐπιστρέφω εἰς τὴν ἀπόστασην
με. τὸν Βασιλέα δὲν ἔλανθαναν ἀυτὰ ὅλα. Ἡ Εσυ-
ρε βεβαιότατα, πόσον ἐμεῖλος γὰρ φυχεανθῆ ὁ Πλά-
πτης, μήτι φιρῶντας διὰ τὸ ἔδεν, οὐλων τῶν ἄλλων
τὺς ὑπογραφάς, (ἐποιήσαμεν, ἔδεν). ἀλλ' οὐτας
κόμια καὶ τὴν ἐδίκην τε τὴν ἀποσολικήν, (ἐποιήσα-
μεν ἔδεν) ὅταν ὁ Μάρκος μάς τὴν ὑπογραφήν του
δὲν ἐπεσφράγιζε καὶ ἐκύρωντας τὰ γενόμενα, λοιπὸν
τίς αὕτη μένει, καὶ παραδοξός ἐξαίρεστος εἰς τὴν τοι
μόνου τὸν ἄνθρωπον, καὶ μόνου τῆτον ἀφῆκεν ἀκατα-
βίασον, καὶ μόνος ὅτος δὲν ἔκλινε τὸν αὐχένα εἰς τὰ
βατιλικὰ καὶ παπικὰ νεύματα, καὶ μόνος ὅτος, ἐπά-
νω εἰς τὴν παπικήν Τιάραν ἔσησε τῆς οὐκίς του τὸ
φλάμπιρον, καταπατῶντας ἐπάνω ὅφεων καὶ σκορ-
πίων καὶ επὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τὴν ἔχθρον;*

Οὐτι λοιπὸν τῆτο δὲν ἐξάδη, χωρὶς μεγαλω-
τάτην ἀπόστασην, φανερώτατα καθ' ἔνας τὸ βλέπει.
ἀκολυθεῖ λοιπὸν τώρα γὰρ ἀποδώσωμεν καὶ τὰ αἴτια,
τὰ ὅποια καθὼς ἔγω φορχάζομαι εἶναι τὰ ἀκόλου-
θα. πρῶτον. ὅτι ἐμέτρησεν ὁ Βασιλεὺς τὸ πρᾶγ-
μα, καὶ δὲν τὸ εὔρισκε χρήσιμον εἰς τὸ τέλος του.
ἴγυντο σκοπὸν δῆλος νὰ κάμῃ τὴν ἔνωσιν, καὶ νὰ τὴν
φυλάξῃ καὶ δερδεῖ εἰς τὸ ἔξης, διὰ γὰρ ἐλκύση τοῦ
Πάπα τὴν χάριν, καὶ νὰ ὅχη παρὸ αὐτῇ, ὅσα ἐφαγ-
τάζετο. ἀπό τὸ ἄλλο μέρος, ἡ Εισιρεν, ὅτι ἀν θε-
λήσῃ νὰ ἀγαγκάσῃ τὸν Μάρκον, δὲν ἥψεις τὸ
πατέρο, διατὶ καὶ τὴν εἰκόναστην, ὡς εἴπομεν, με-

τὸν Δεσπότιν, καὶ ἀυτὸς μόνος τε ἡτού πλέον, καὶ
ρὰ βέβαιος. ἐπειδὴ πολλὰ καλὰ ἔξεινε, ποτὸς ἡτού
ὁ Εὐφέστης Μάρκος, καὶ ὅτι δὲν ἡτού καλαίδος υπὸ^{ΕΡΙΒΑΝΙΑ ΡΕΠΡΟΝΗ ΟΙΚΟΝ ΤΑΙΝΙΑΣ}
ἄνεμος σαλευόμενος. νὴ μεταχειρίσθη Βλαυ; καὶ ἐπρε-
πε νὰ μισηθῇ καὶ νὰ δυσφριμισθῇ ἀπὸ ὄλης, καὶ μά-
λιστα ἀπὸ τὺς Κωνσταντίνολίτας, ὅτι τυραννίκων ε-
μεταχειρίσθη εἰς τὰ πράγματα. καὶ τὸ Θερέλιον λοι-
πὸν τῆς ἑιώσεως τα, ὡς τυραννικὸν, ἐπρεπε νὰ εἴναι
καὶ σαφρόν καὶ προσωρινόν· καὶ τόσον περισσότερον,
ὅσον ἔμελε γὰρ κιρυχήσθη πανταχός, ὅτι τὸν σοφώ-
τατον καὶ ἀγιώτατον ἄνθρωπον, τὸν ἔξαρχον τῆς
Αὐτολίκης Συνόδου, τὸν τοπογράφην τῶν Αὐτο-
λίκων Θρόνων, διὰ τὶ δὲν ἔθελησε νὰ συγκατανεύ-
σῃ εἰς τὴν προδοσίαν τῆς ὁρθοδόξου πίστως, ἐκακο-
ποίησεν ὁ Βασίλευς, οὐ καὶ ἄλλοι περισσότεροι εἰς
αὐτὸν ἐπόιησε. δὲύτερον, ἵστως ἐποχάδη ἀκόμα, καὶ
τότο, μήπως ἔθελαν παρρησιάδη ἀντάμα μετ' αὐ-
τῶν καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ γενεράνεις ταραχῆς καὶ μεγά-
λης συγχύστως, (καθὼς πολλάκις συμβαίνει,) ἔ-
θελαν ματαιωθῆ ὅλοι οἱ κόποιτα, τρίτον. καὶ ὡς
ἀγιον ἄνθρωπον, κατὰ ἀληθείαν, τὸν ἡὐλαβεῖτο
καὶ τὸν ἐσεβάζετο, ὅπον καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ πολ-
λάκις καὶ ἐσκωψε σφοδρῶς, καὶ ἀτίκαστε μεγάλως,
καὶ ἐφοβέρισε πικρῶς, καθὼς διὰ ὅληγον τίκτας τὸν
Ηρακλεῖας πρότερον. τέτον ὅμως, καὶ μετ' ὅλον ὅ-
περ ἐκ διαιρέτρων, καὶ ἀνυποστόλως, μετ' ερογυγύλον
εόμα, τε τὸ γίνετο ἐμπόδιον, ποτὲ δὲν εὑρέθη γὰρ
τὸ εἶπεν ὃτε λέξιν πρὸς ἀτιμίαν καὶ καταφρόνησιν.
διὰ τέτο λοιπὸν καὶ τώρα εἰς τὸ ξύγι τῶν πράγμά-
των, ἀγυκαλὰ καὶ οὐ εδίκητη ἔγειρις, φανερὰ ἡτού
πέντετροπή καὶ κατάλυσις τῆς πολυμόρχηστης ἑιώ-
σεως, ὅμως καὶ ἥκαγκαζετο νὰ ἔχῃ υπομονή, διατρέ-
ψεν βεβαιωμένος, πῶς τὸ φρόνιμα τῆς Μάρκα δέν
ἡτού ἀνθρωπίνα, ἀλλὰ ἡτού θεῖον ὄντως καὶ πνευ-

ματικόν. Όντεν ότι τὴν ἐξαίρεστου ἐκείνην χάριν ἔχεις νὰ τὴν κάμῃ, ὅχι τόπου διὰ τὸ ἀξιωματικὸ πρόσωπον ὃπερ ἐμεσίτευσεν, οὔσου διὰ τὴν ἐξαίρεστον ὑπόλιψιν, ὃπερ εἶχεν εἰς αὐτόν. Καὶ διὰ ἀληθῶς λέγω, εἶναι φυὲρον ἀπὸ τὰ ἐξῆς. ἐπειδὴ ἐφθάνει μοναχὸς νὰ μὴ τὸν βιάσῃ, καθὼς ἔκαμεν εἰς ὅλους τὰς ἄλλας. Καὶ τὴν θέβεβαια δὲν ἥθελε νομιοῦ ὁλίγην χάρις εἰς αὐτὸν, τὴν ὅποιαν ἐπιπόνως Καὶ μετὰ δαχρύων ἐζήτησεν ἄλλοι, ἄλλα δὲν τὴν ἡξιώσισεν. ἐφθάνει, λέγω, εἰς αὐτὸν καὶ τόπον μόνον. Ἀλλὰ διασυλεύει ἔκατεν εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλο περισσότερον. ἔκαμε διλοιότι πρᾶγμα τὸ ὅποῖον ἔδειχνε τὴν καρδίαν αὐτῷ τῇ Βασιλέως, τί λογῆς διαφεστιν καὶ ὑπόλιψιν εἶχεν εἰς ἐκεῖνον τὸν μέγαν ἄνθρωπον. ἐκράτησε γὰρ, λέγει, αὐτὸν ἐκεῖσε, καὶ αὐτέπαυτος, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἰς τὴν Βενετίαν διασώσειν. (Ἐτὶ περισσότερον). εἴτα καὶ εἰς τὸ Ἱδιον ἀμφιβάσας κατεργον δὲ ἀσφάλειαν καὶ ανέπτασσιν αὐτῷ, σίκαδε ἐπανίγαγεν. Ὡς τικὴ ἐξαίρετος. Ὡς ἀγάπη παράδοξος. τικὴ ἐξαίρετος, διατὶ τὰ εἰς αὐτὸν γνόμενα, ὥταν ὅπερ εγίνοντο ἀπὸ ἕνα βασιλέα, ἢτον ἀριθμοῖς διὰ ἕνα εκλεκτὸν καὶ κατὰ πολλὰ ἡγακιμένον τὰ πρόσωπαν. ἀγάπη παράδοξος, ἐπειδὴ εγίνετο εἰς ποῖον; εἰς τὸν ἐχθρὸν τῶν ἔδικῶν του πράξεων. εἰς τὸν πολέμιον τῶν ἔδικῶν τε βαλευμάτων. εἰς τὸν καταλύτην τῆς τόσον παλικοπιάς καὶ διὰ βίκη περιπαδάσκας καὶ πολυποδύτη ἐνώσεως, καθὼς ἀληθέσατο ὁ μέγας Γιούτιφριξ ἐπροφήτησεν εἰπὼν „ἐπαιήσαμεν ὁδὸν.

Δοιπόν, ἀν διασιλεὺς εἰς ὅλις τὰς ἄλλας ἐπέφερε τότην βίαν εἰς τόσον, διτι δὲν ἔδυνάθη να ἀποφύγῃ ὅτε ἔνας, εἰς τὴν διμως δὲν ἐτόλμησε, νὰ κάμῃ βδεί παραμικρὸν κίνημα τῆς βασιλικῆς του δυνατείας, καὶ ὅχι μόνον βίαν δέν τε ἐπέφερεν καὶ

μίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπεριποιεῖτο, καὶ τὸν ἀνέπικαιε μὲ
οὐλην τὴν τιμὴν καὶ τὴν σύλλαβειαν, μέσα τοῦτο εἰδι-
κόν τε Κάτεργου, ὡς ὅπη τὸν ἐπανέσρεψεν εἰς
τὴν πατρόδα μὲ οὐλην τὴν ἀσφάλειαν, ὥσταν ἔνα
δεῖον κειμήλιον, ὥσταν μίαν, ἰεραν παρακαταθήκην,
λοιπὸν, λέγω, ἵμεις ἐδῶ πρέπει νὰ πραβίξωμεν,
ὡς ἐν πορίσματος πλοίᾳ, ἐν συμπέρασμα φανερώ-
τατου, καὶ πολλὰ ακόλυθον, δηλαδὴ, πῶς ὁ Μάρ-
κος δὲν ἦτο γετοῖς ἀρετῆς ἀνθρωπος, ἀλλὰ μίας
τελείας ἀγγιότητος ὑποκείμενον· ὥσταν νὰ εἰπῆς, β-
νας ἄλλος βασίλειος ταῦτας καιρός, ἢ Αὐγούστιος,
ἢ Κύριλλος, ἢ ἄλλος τις τῶν θεοφόρων ἐκείνων αὖ-
θρῶν. διατὶ ἐν τῷτο δὲν ἦτον, καὶ ἀλλὰ ἐνα τοιότου
εἰς τὰς ἡμέρας ταν δὲν τὸν ἐγγύνωριζεν ὁ Βασίλειος,
βεβαιότατα, ὅχι μόνον ἀποδοχὴν καὶ ἀνάπταισιν, καὶ
τιμὴν τοιαύτην, δὲν ἤθελε τὰ προσφέρει εἰδὲ μίαν,
ἀλλ' εἰδὲ ἤθελε τὸν εἶξαιρέσι καὶ νὰ τὸν ἀφίσῃ ἀ-
βίασον ἐκείνον μόνον, εἰς ενα τόσον πρᾶγμα, ὅπη
τόσον ἐσπάδαες ωκε τὸ κατορθώσῃ, ὅσον ἀποχάζε-
το, πῶς ἐκεῖνο ἦτον ἡ ρίζα, ἡ ἀρχή, καὶ τὸ Νεμέ-
λιον τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς εὐδαίκιστα, καὶ ὅλων τῶν
χριστιανῶν, τέταρτον αἵτιον σοχάζομεν τὴν ἀνα
πρόνοιαν. ἢ διοία προσικονομίσα τὴν μετὰ ταῦτα
διάκυτε γεγισμένην αὐθόρθωσιν καὶ σύνασιν τῆς Εκ-
κλησίας, καθὼς ἐν ἴδιῳ καιρῷ, δέλει γένη φανε-
ρὸν, αὐτὴ λέγω. ἐνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τῷ Βασι-
λέως, καθώς ποτε καὶ εἰς τὸν Ναυπλιοδούσορ διὰ
νὰ μὴ ρίψῃ εἰς τὴν Κάμινον τὸν προφίτην Δανιήλ,
ἐνευσε λέγω εἰς τὴν καρδίαν τα, καὶ ακαταβίλασον
νὰ τὸν ἀφίσῃ, διὰ νὰ εἴναι μετὰ ταῦτα ἀξιοχρεως
καὶ εὐπαράδεκτος μεστίας, ὡς ἀντιληπτος καὶ ακα-
τιγόριτος, καὶ αβλαβῇ νὰ τὸν διαφυλάξῃ, ἀ-
πὸ τὰς ἐπιφεύγας τεῦν ἐχθρῶν, διὰ νὰ γένη νέος
Βεστελεῖλ, καὶ νέος Ζαροβάβελ εἰς τὴν Εκκλησίαν

τῆς Χριστοῦ· καὶ νὰ κατὰ ἀληθείαν ἔγω τὸ πρᾶγμα τότο, δὲν δύναμαι νὰ τὸ εἰσοχαθῶ, πῶς ἐξάδηχωρὶς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἢγενή παρὰ τῆς Βαστιλέως εἰς αὐτὸν γενόμενη φύλαξις. ἐπειδὴ τῇ νομίζετε ἀδελφόι; εἰς πόσον κίνδυνον ἀραι σύρεθη ἀυτὸς· δύνασται, ἀλλὰ τέλειος δικολογούγεταις; εὔρισκομεν σὶς τὴν Ιεράρχαν ἐκείνην, ὅτι ὄντες ἀκόμα εἰς τὸν Φερράρειαν οἱ Αὐτοκλικοὶ ἔλεγον εἰς τὸν Βαστιλέα,, ίδια δρίζει ἡ ἀγγεια Βαστιλίασσα, νὰ κράχιστων τὰς περὶ τῆς δόξης διαλέξεις. αὐτοῖς λοιπὸν οἱ λατῖνοι χιρύξωσιν, ὅτι ἀρχέντως καὶ λαμπρῶς ἀπέδειξαν τὴν δόξαν τας, πῶς εἶναι δρᾶν καὶ καλή. καὶ ὑπεραπότελος τοῦτο θέλοντες νὰ κάμεν συμπέρασμα, ζητήσαν νὰ δώσωμεν γυρώμας, καὶ νὰ συμφωνήσωμεν μὲν ἔχεινας, καὶ ἔμεις δὲν σέρεξωμεν τὴν ἀδικίην τῆς ἀπόφασιν, τότε ἂν διάποτες θελήσῃ νὰ μᾶς ἀποχιρύξῃ ὡς αἴρεστικας, καὶ δώσῃ ἀδειαν· εἰς τὰς ἀδικίες τε νὰ μᾶς αἰχμαλωτίζειν, καὶ νὰ μᾶς κακοποιεῖν, ὡς μὴ πειθούμενος εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς τὴν ἀδικίην τε σύνοδον, τίς θέλει δυνηθῆ ἀπολόγυμας νὰ ἐπαναπρέψῃ εἰς τὴν Κωνστινούπολιν, ὅπερ ἀλλος τρόπος δὲν είναι, παρὰ νὰ περάσωμεν διὰ πλάιων, καὶ τόπων, καὶ γενῶν λατινικῶν; βλέπετε ἀκροαταῖ; ὅλη ὁμοία Αὐτοκλικὴ σύνοδος, καὶ ὅλοι ἔχειν τὸ ἔμετρον γύρνος, δικῆς ἀφρούρεσσαται ἐπῆγαν ἐκεῖ, ὅλοι λέγω εἰς ἔτοχετον εὔρισκουτο κίνδυνον. ὅτι δε' ἔρθως εἰσοχάζοντο, καὶ δὲν ἤσαν φόβοι μάταιοι, καὶ ὑποψίαι σφαλεραὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐξάπαντος ἐμεῖλον οἱ λατῖνοι, ὡς ἔχοντες τὴν Θεόν καὶ τὸν Πάπα, ὅχι μοναχὰ νὰ τὰς σχλαβώνειν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς φουσύειν, τὴν προειρημένην σαυραπόλεως δικύδυνος μῆτρας βεβαιώνει πληρέσσαται, ίδια τὴν λέγει περὶ αὐτῶν ὁ φιλαληθέσσατος ιεράρχος· „πρὸ μηδὲν δ' εὐ αὐτῇ (ἵγενεις τὴν Βευετίαν) παρεγένετο ὁ φυγας σαυραπό-

λεως, καὶ ἐφυλάχθη πάρα τῷ Δεσπότῳ· ἦκουσαν
 γὰρ τινες τῶν λατίνων, ὅτι ὁ θέργυς τὸν σινωσιν, καὶ
 ἥδελον διατίχειρίσασαι αὐτόν· ἦτοι ὑμελέτηται να
 τὸν φόνευσαν. δὲν τὸν ἐφόνευσαν δε, ὅχι ἀπὸ φί-
 λανθρώπιαν πάς, ἀλλὰ διατὶ τὸν ἐφύλαξεν ὁ Δεσ-
 πότης ὁ ὄρθολογότατος· τώρα, σοχαδῆτε, καὶ
 συμπερίκνετε ἀληθέστατα. ἂν ὅλον ἔκεινο τὸ πλῆ-
 θος ἔμελλε υἱὸν εἶναι εἰς ἀφανισμόν· ἂν δὲ Σταυρού-
 πόλεως, τῇ ὁποίᾳ τὴν φωνὴν τινὰς δὲν ἤκασταν εἰς
 τὴν σύνοδον, παρὸλίγον ἐγκλήτωσε τὴν σφραγίν,·
 πά τι μέντι πλεον ἀμφιβολία, διὰ τὸν τοῖς πᾶσι κα-
 τάδηλον, καὶ μόνον αντίπαλον καὶ πολέμου τῆς φευ-
 δώντες ενώσεως; καὶ τί χρειάζονται περιστότερα;
 δὲν τὸ πρὸ εἶπε, καὶ δὲ τῷ Πάπᾳ Καλυφάριος, κα-
 θὼς ἀνωτέρω εἴπομεν; βεβαιωθῆτε αὐδελφοί, πῶς
 τότο μᾶλιστα καὶ αἵρετη καὶ χρέος νομίζεται τῆς ἀ-
 γρύπνης ποικαντικῆς προσαστίας τῷ μακαριωτάτῳ Γον-
 τίφικος, ἢγεν τὸ νὰ καθαρίζῃ μὲ τὴν μάχαιραν,
 καὶ μὲ τὸν βρόχον, καὶ τὸ περισσότερον, μὲ τὸ πῦρ,
 καὶ μὲ τὴν χώνεινα τὴν δύναμιν, τῷ Χριστῷ τὸ σῖτον,
 ἀπὸ τῶν αἵρετικῶν τὰ Λιζάνια. Καὶ τὰς εἰς τότο τὸ
 ἀγνιον ἔργυσν ὑπηρετήντας, ἐνλογούει, κατὰ τὸν Μιαού-
 σην, καὶ ἐπεύχεται. οἵτε παντελῶς δὲν δύναται γὰς
 μαίνη καρμίσια ἀμφιβολία, πῶς δὲ πρόμαχος τῆς Α'-
 ρατολικῆς Εκκλησίας ὁ ιερώτατος Μάρκος, ἐξάδη
 καὶ εἴγαι μάρτυς τετελεσμένος τῇ προσαιρέσει, ὡσαν
 ὅπε διμολογείνως θαυμάτε πικρότατα κίνδυνον ἔτρε-
 χε, μόνος προπολεμῶν, καὶ μόνος ὑπερασπιζόμενος
 μέχρι τέλεως, τὴν πατρῷαν εὐσέβειαν, καὶ τὰ σο-
 φίσματα τῆς πλάνης λαμπρῶς, παρρησίᾳ, ἐν μά-
 σω τῶν λατίνων, ἀπελέγυχνων καὶ συλιτσύων, καὶ
 εἰς τὸ ψδὲν καταπρέψων, καθὼς ὁ ἀγύρωχος Πά-
 πας ἐμαρτύρησεν εἰπών, ἐποιήσαμεν· οὐδέν. ἀλλὰ
 δὲν ἤκολαζησεν ἐμπράκτως ἐκ μέρες ἐκείνων ἢ μιασ-
 μονία· τότο βεβαιότατα δὲν γγωρίζει καλῶν αἰτίαν,

είμη τὸν θείαν πρόνοιαν, καθὼς καὶ προεποίει, καὶ
ἐκ τῶν ἐξῆς ἀκόμη γίνεται κατάδηλον.

Αὐτὸς δὲ κακῶς τὴν κακήν ἔτελείωσαν ἐνωσιν οἰ-
εροφορίγαντες ἀπαντες μάστι εἰς σὺν ναὸν, λατινικῆς
γενομένης λειτουργίας, καὶ ὁ Φευδώνυμος ὄρες αὐτῶν
ἐνυπόλυταφος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἐλλινιστὶ καὶ λα-
τινιστὶ ἀνεγνωσθεῖστι Διοβανος, καὶ ἀστιαστεδον, φεῦ,
μναμεταβεύτων ἔκαμεν κοινωνικὸν διλογότι καὶ ἀδελ-
φικὸν, οἱ λατίνοι καὶ οἱ λατινόφρονες, οἵσερα ἀπὸ
τατο, λέγω, ἐφράντισεν εὑδὺς ὁ Πάπας, διὸ νὰ
χρίνῃ καὶ νὰ καταχρίνῃ, τὸν ὥρθοδοξότατον καὶ ἀγιώ-
τατον, δὲ ἐξέγισος καὶ μικρώτατος, καὶ ὑπὸ πασῶν
τῶν οἰκείωνικῶν συνόδων ἀναθερατισμένος καὶ κατέ-
κριτος. Οὗτον καὶ εἰς τὸν Βασιλέα ἐμήνυσε τὸ λέγων
ὅτι ἐπειδὴ ὁ Εὐφρέστας δὲν ἐπείθη εἰς τὴν ἀπόφρ-
σιν τῆς συνόδου, ὅδε εἰς τὸν ὄρον ὑπέγραψεν, εἶναι
χρεῖαν καὶ κριτῆρι συνεδικῶς. καὶ ἀν δὲρ ὑπακόση εἰς
τὴν σύνοδον, ἀκολάθως νὰ τὰ γένη καὶ πρέπης κα-
ταδίκῃ. λοιπὸν, λέγει, σεῖλετον ἐδῶ. εἰς ἡμᾶς,
διὸ νὰ τὸν κρίνωμεν. αὐτεμήνυσεν δὲ Βασιλεὺς. (ὑ-
πὸ Θεοῦ βέβαιος κινύμενος), ὅτι δὲ Εὐφρέστας εἶναι Αὐ-
χιερεὺς ἡμέτερος. καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἴδιος μας, τὸ
κατ' αὐτὸν ἀνήκεστον εἰς τὴν κόστιν τῆς ἡμέτερας συ-
νόδου, καὶ εἰς τὸν Πάπαν δὲν ανήκει νὰ γιγῇ νὰ κρί-
νῃ τὸν Εὐφρέστα ἐπὶ τῆς ἴδιας συνόδου. αλλα διατίς οὐ.
λομέν φροντίζει πέρι αὐτῷ. αλλὰ τέλος πάντων,
ἐπειδὴ ὁ Πάπας δυνατὰ ἐπετίθετο καὶ τὸν ἐζητεῖ
ἀπαραιτήτως, νομίζωντας ἵστως δὲ μάταιος, πῶς ἔ-
μελεν δὲ Μάρκος νὰ εὐλαβηθῇ τὸ ὑψός τῆς αἰξίας
τοῦ, καὶ νὰ κλίψῃ παρευθὺς τὸν ωυχένα εἰς τὴν αι-
θεντίκην τῶν λόγων τοῦ, διὸ τῦτο μὴ δυνῆταις δὲ
Βασιλεὺς μέχρι τέλας νὰ αντιπένῃ εἰς τὰ συχνά
τὰ γιγτίκατα, οὐ νὰ εἰπῶ κακλίτερα εἰς τὰς προσω-

γάστε, προσκαλεσάμενος τὸν ἄγιον, τὸν λέγει β-
τως. „, δ Πάπας ἐμήνυσε καὶ ἀπεξῆ, διὸ καὶ τῷ πε-
ρὶ σὲ, διὸ νὰ σὲ σείλω πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶναι χρεῖα
νὰ ὑπάγῃς. ἔγω ἐπροδιάνεστα τὰ πράγματα νὰ
μὴ γένη τίποτας σκληρὸν, οὐ κακωτικὸν κατὰ σοῦ.
(ἀκάεις τὸ κακωτικόν;) καὶ λοιπὸν ὑπάγεις, καὶ ἀκο-
μον, ὅσα θέλεις σὺ εἰπεῖ, καὶ αποκρίθητι αἴσιποσό-
λως εἰς τὴν λόγην ἐκείνην, οὐσα σὺ φρανθύνεις μηδέδια.
Τί τώρα φένδεις σοχάζεις χριστινοὶ; τάχα εὖσιλίσ-
σεν ὁ Μάρκος συλλογιζόμενος, πῶς ἔχει νὰ παρα-
ποτῇ μόνος εἰς ἔνα Πάπαν τόσον ὑψηλὸν, καὶ τόσου
μεγαλον, ὅπερ καὶ ἐκείνος τὸ θέλει, καὶ οἱ κόλακες
τὰ τὸν χιρύττωσι, πῶς εἶναι ὁ μόνος Βασιλεὺς καὶ
πατήρ τῶν πριγγύπων καὶ βασιλέων, καὶ ὁ μόνος ἡρ-
ῷων καὶ κριτῶν ὅλης τῆς οἰκουμένης; τάχα εὐλαβήδη
τὸ ὑψός τῆς Θρόνων τα, τὸ ὄποιον εἶναι τόσον, οὐδε
ὅπερ, αἱ κεφαλαὶ τῶν περὶ αὐτὸν Καρδιναλίων, ἔρ-
χουται ἵστη μὲ τὸ ὑποπόδιον τῶν εὐδικῶν τὰ ποδῶν,
καθὼς τὸ επαραστήριον ἀκριβέστατα ὁ φιλαληθέ-
σατος Γεωργίος; τάχα ως ὑπεύθυνον εμέτρησε τὸν
ἐαυτόν τα καὶ ἐσυζάλεψε; Η μήπως τῇ ἔλειψεν οἱ
λόγοι καὶ οἱ σοφίαι εἰς τὸ παπικὸν ἐκείνο κριτήριον;
μιδαμῶς ἀδελφόι· μή τότε εοχαθῆτε· ὅλον τὸ
ἐναυτόν ἔγινε μάλιστα. ἐμβῆχεν ὁ γεννήσας ἐκεῖσθ
φέρων μαζί λόγυτε τὰ φρόνιμα τῶν πατέρων τη, καὶ
τὴν σοφίαν τῆς Παύλων, τῆς Πτιχύλων, λέγω. ἐπει-
δὴ κατὰ ἀληθείαν, πολλὴν ὄμοιότητα μετ' ἐκείνον
εὑρίσκω εἰς τὸν τὸν εὑμηχανώτατον καὶ συνετώτατον
ἄγιον. ἐκάθιτο δέκει σοβαρὸς καὶ ἐμβοϊτής εἰς τὸν
ὑψηλὸν καὶ ἐπιφρένον τα Θρόνον ὁ γυναικοπρόσωπος
τῆς Πέτρου διάδοχος, οὐ τρόπου διλογότι καὶ τὸ σκό-
τος τῆς φωτὸς, καὶ τῆς ὑγείας οὐδόσος, καὶ τῶν φρε-
νῶν οὐ ἔκειστις, διάδοχος λέγεται, κατὰ τὸν μέγιστον
τὸν θεολογίαν Γρηγορίον. περὶ αὐτὸν δέ, καὶ ὑπά-
τον

τὸν οἱ ἐδικούτα Καρδινάλιοι, καὶ τῶν Εὐπιστούμων
οἱ ἔγκριτοι. ὁ Πάπας ἐδιαγοεῖτο νὰ τὸν ἀφήσῃ για
τάκη ὅρθιος, ως δῆθευ ὑπεύθυνος, κατὰ τὴν τάξην
τῶν κρινομένων. ἀλλ' ὁ μέγας ἄκεῖνος νῆσος, πεποι-
θώς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεώς τα, καὶ ὅχι
ως κριτὴν ἐδικόυτη, ἢ ως ἀπίσχοπου παντάπαισιον
ἀυτὸν σοχάμενος ὀλλὰ καθὼς ἡτού δηλαδή, ως ἐ-
χθρὸν τῆς αληθείας, καὶ ταῦ Θεῆ πολέμιον τῆτον
βλέπωντας, ἐγὼ, εἶπον, ἀγανάκτῳ τὰς υφρούς
καὶ τὰς πόδας μη, καὶ μὴδύναμαι ἴσαπται, καὶ παρευ-
θύειανέχεισθε. ὁ Πάπας, λοιπὸν, ως ἐν συντάμω
εἰπεῖν, διὰ νὰ μὴν ἐκτείνωμεν περιττῶς τὸν λόγον,
διοῖν θάτερον τὸν ἀπεφάσισε νὰ ἐκλέξῃ, ἢ νὰ κα-
ταπειθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου, καὶ μὴ σέρ-
εν τὴν γενομένην ἔνωσιν, ἢ ἂν τότο δὲν κάμη, ἐξ
ἀκαυτος νὰ εἴναι ἔτοιμος νὰ καθαιρεθῇ, καὶ νὰ ἀ-
ποκριθῇ ὡς αἵρετικός, καθὼς ἔπεισον, καὶ ὅσοι
ἔτασσαν ἀπειθεῖς εἰς τὰς παλαιὰς οἰκαιμενικὰς συ-
νόδας. τί μὲν ἀπεκρίθη ὁ ἀγιος εἰς τὸ πρῶτον,
γεγκυμένου δὲν τὸ εὑρίσκομεν. πλὴν τότο μόνον
εὑρίσκομεν, ὅτι ἔδωκεν ἀποκρίσεις ἱκανὰς εἰς τοὺς
λόγους τῆς Πάπας. καὶ βέβαιως τίς ἀμφιβάλλει, ὅτι
ως ὁ περίφημος ἔκεινος Εὐφρέσιος ἀπεκρίθη καὶ τότε,
ἴγυνε δική ποίας αἴτιας, καὶ ταῦ σίς τὴν Θεοτυγῆ σύνο-
δον τὰ ἐπείσετο, ὅτε τὴν κακῶς καὶ παραλόγως γε-
γομένην ἔνωσιν ἐδέχετο; διὸ δὲ τὴν καταδίκην, ὁ
πᾶ τὸν ἐφορέοισε πολλὰ εὐχαριστήμεν τὸν Ἱεροίκον δ-
πῆ μᾶς ἄφητε γεγομένην τὴν σορωτάτην ἀκεί-
νην, καὶ ὄντως πιεύματος ἀγίας πληρεπάτην ἀπόκρι-
σιν. τὴν ἀποίαν, πρότερι νὰ γράψωμεν ἀυτολεξίη,
διατὶ προέρεται χαράν μεγάλην εἰς τὰς φιλευσεβεῖς
ἀναγυνάζας, ἢ θαυμάσιος παρρησία καὶ σύνεσις τῆς
μεγάλης καὶ ἀξιαγάδες ἐκσίνης ψυχῆς.